

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I é s S Z É P I R O D A L M I L A P.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagytemető utca 519 szám.	Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.	Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel Egyes számok kaphatók:
Sáposky Zs. könyvnyomda	Előfizetési ár: Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.	Löwenfeld Soma és Kalmár Dániel kereskedésében.

A divathajhászat.

»Haladunk!... Művelődünk!...»

Hangzik fel társadalmunk minden foku rétegében — a leggazdagabb és legerősebb fővárosi szalóntulajdonosoktól kezdve le, egész a legnyomorúságosabb sárfészktű viskók lakóig! Szóval, ha bármerre vetjük is megfigyelő tekintetünket, csaknem mindenütt észlelni fogjuk, hogy a XIX század ama fentemlitett jelszavait számtalanul vagy tévesen fogják fel, vagy pedig szándékosan magyarázzák félre önmaguk előtt.

»Művelődünk, haladunk!» Hirdetik a középosztályból egyesek mellvere s ekközben tőlük telhető gyorsasággal iparkodnak a komoly szerény és tisztességes táborból »járdataposó» piperkőczök csoportjába át-pártolni! Korunk e túlszigázott »divathajhászatából» ered azután egyrészt, társadalmi életünk elsatnyulása s elszegényedése.

»A jóból is megárt a sok!» Mondja egy magyar közmondás s ennek jelentőségteljeségéről bizony mindenkoron megemlékeztetnének azok kik a divatot oly túlhajtott mérvben majmolják, hogy a tulságos cziczoma és feszeltetésükkel a komika terére csapnak át s lesznek a józan ész nevetség tárgyává!

Bizony-bizony lassan már egészen kivetkőzünk ősi jellegünkből, külső viseletünk nem jellemzi többé kilétünket mert a testhez simuló zsinóros öltönyt már csaknem egészen kiszorította a »klak, lak és frakk»!

Külföldi czikkeekért rajjongunk s megvetjük vagy közönyvel fogadjuk édes hazánk gyári termékeit, mert az nem divat! Kabátunk francia, nadrágunk angol; butorzatunk egyiptomi s érzelmeink nemzetközi, ez a divat mostanában!...

Nem túlzás ez hanem a szomorú tény a maga valóságában feltüntetve! Most felteszszük a kérdést, ki

ápolja, illetve pártolja a honi gyártmányt, ha mi nem?... Ki rajongjon érte, ha mi közönyvel viseltetünk iránta?.... Bizony senki!...

Ezért éli csecsemőkorát a magyaripar a külföldivel szemben, s ez kárhóztató reánk nézve, mert azon nemzet, mely külső hagyományos viseleteli nem ápolja nem, fejleszti; hanem ehelyett idegen divatot majmol s iparkodik nemzeti szokásaiból kivetkőzni, az teljesen megalázza önmagát!

A divatrajongság kiváltkép társadalmunk alsóbb néprétegére von maga után súlyos utókövetkezmenyeket, számtalan család tengődik hetek hosszú során át hitvány, hideg kotyaszatékban, a családfelek nemcsak önmaguktól, hanem még tehetetlen kiskorú gyermekeiktől is megvonják az erőladó meleg ételt! Az ő bölcs (?) nézetük szerint mint mondani szokták, »a gyomorba senki se lát».

T Á R C Z A.

Szenvedés.

Zúg zúg ott kün az esti szél,
 Süvöltve röpit felhőfoszlányokat;
 Felhőfoszlánnyal, zúgó szélviharral,
 Versenyre kél a gondolat.
 A szél utóbb lankadva szül s a felhő,
 A semmiségbe oszlik szerte szét;
 De szárnyát szegni a gyors képszeletnek
 Szük ahhoz együtt a föld és az ég.

Mi ezredényi út a fény sugarának,
 A gondolatnak egy két pillanat;
 A létező világok véghatárán,
 Lát s alkot új világokat.
 Ilyen a költő gondolatvilága,
 Ilyen világ jutott tün énnekem?
 Hiszen miként, kit szül börtönbe zártak,
 Nyomasztó súly van keblemen!

Oh, nem kegyelje az az isteneknek,
 Ki mürsa csókot ér az homlokán;
 Bár ünnepejék tiszta hódolattal,
 Az igaz költő, áldozat csupán,
 Mert fátkya ömely önmagát figyeltja,
 S fényét az est homályba szétveti!

S legyen bár sorsa dicsőség, borostyán,
 Lelkét a tűz megégeti.

S tün kárpótlás a hódolat szívén,
 Kárpótlás-e mi önvilága csak;
 Tünjék le napja, hulló meteoroként,
 Körötte bizton éj marad.
 Még is akarjuk hogy a szép szavakra
 Legyen ajkán mosolygás, köszönet
 Bár inkább értenék, mit lelke óhaj,
 Némán a szép szavak helyett.

Értsék meg őt, érezzék dalával,
 A szíven éljen ne az ajkukon;
 A lelkén átviharzó szenvedésért,
 Csak ez lehet a jutalom.
 De hol van ki a bolygó üstökösöt,
 Kérdeni merje mere víz utad;
 A csillagor tan, de ez is mily gyakran
 Bölcs ésszel áuton kutat.

Hol van ki nagy megértené a költőt,
 Megértené mint érti ő magát;
 Érezné azt a mi alkotásakor,
 A kültő lelkét rezgi át.

Egy hang felel a szívből így nem érez
 Csupán ki ihlettséggel alkotott,
 S nem értve küzdeni a szívvilággal
 Ez szenvedésnek legnagyobb.

Franciais.

Megfogadta.

(Elbeszélés.)

A kapuór harmadikat csemetett, a vonatvezető megadta a jelt az indulásra. Éles fütty hasította át a csendes éji léget s a vonat lassú zakatolással kiindult az állomásról. Kiállottam a folyósóra, s sokáig néztem a kedves város után, melyet most talán örökre el kell hagynom. Midőn aztán utolsó körvonalai is eltűntek, s a torony telején lévő kereszt nem látszott már, melyet bearanyozott a holdsugár, kissé leverten, s mégis édes érzéssel mentem be fülkémbe, édes érzéssel hisz meggyünk hazafelé! — Hanyagul döltem végig a bórpadlagon, rágyújtottam egy cigarettára, s lelkemben elkalandoztam egy kis falucskába, a hol csendes boldogságban, elvonultam a világzajától. — Két jó öreg él: Az én öregeim. Távobabb tőlünk, az utcásarkon egy nagy sárgaházban gazdag földesúr lakik, kinek egyetlen leánya — Erzsike — a család főbűszkesége, s nekem mindennem! Együtt nevelkedtünk, együtt voltunk mindig s ha csak egy napig nem láhattuk egymást, oly rosszszul csett mindkettőnknek. Mikor aztán tanulmányaimat végezni — hosszú időre a fővárosba kellett utaznom, válas alkalmával szent fogadást tettük egymásnak, hogy ha egymásói nem lehetünk, nem leszünk senkié

A családfők e téves nézete pedig — a mi elég sajnós — ha tekintetbe vesszük a mostani társadalom léha rendszabályait, akkor akaratunk ellenére is arra a meggyőződésre kell jutnunk, hogy, helyes! Helyes pedig azért, mert jelenkorban a ruha teszi az embert emberré! Most a ruhának illetve a külső csillogásnak hódolnak, nem mint hajdan a jellem és szellemnek!

Ezért kell tehát számtalan szerény viszonyok között élő egyének a legtöbb esetben — a meleg és erőadó táplálékot megvonni önmagától, hogy — odavethesse filléreit a párisidivatpiacz vívmányaiért!

Megmaradok tehát abbeli meggyőződésemmel, hogy hasztalan minden áldozat, majmolás és cziczoma, mert azok a bizonyos tüneményszerű alakok, ép úgy mint a csalóka délibát — ha feléje közeledünk — lassan-lassan oszladozni kezd nagy szerűsége, míg végre egészen megsemmisül. Mindamellelt jól megláglálva tapasztalataimat, nem állíthatom általában hogy e tüneményszerűlegesség alakok között ne akadna oly ügyes, ki ragyogó külsője által még a legelősebb szemet is elkápráztatni ne bírná. Sőt ellenkezőleg!... Beismerem hogy igenis van, még pedig elég!

Bocsássák meg, hogy — a hasonlatosság kedvéért — egy naiv gyermekmesét idézek fel, mely mesének szövege az állatvilágból van merítve!

»Egyszer a szamár elhatározta magában, hogy meg fogja rémíteni a nálánál tekintélyesebb állatokat.

Elhatározását tett is kövele egy kimult oroszán bőrébe bujt. Képzelt, hogy mily nagy volt a rémület midőn az állatok a puszták rettenthetetlen királyát látták önmaguk előtt! A topsi-füles büszkén lépdegélt uj uniformisában s dicsvágyó lelke még most sem telt be a hódításal, mit ily alakba történt megjelenésével okozott. »Megálljatok csak majd jobban rálok ijesztek én!» gondolá s nyomban torkaszakadtából kezdett orditozni. »i-á-i-á!!» Bezzeg lett erre hadd-elhad midőn a vén tapsifülest az ő ismert hangjáról felfedezték.

»E kis gyermek merét — mint feletemlitem — csak a hasonlatosság kedvéért idéztem fel, mert azon bizonyos tüneményszerű alakok kilétét is, nihelyt csak ajkaikat felnyitják, egy művelt egyén könnyen megállapíthatja modorukról hogy »kikhez» van szerencséje!

Nem neveltséges az, ha valaki szegény és egyszerű, hisz mindenki gazdag és pompázó nem lehet! De hisz szájalomra és gúnykaczajra méltó az oly csillogni vágyó egyénkiről határozottan tudják hogy szájába tevő falatja is alig van s mindennek daczára avval akarja az együgyű igénytelen származását s kivoltát palástolni a nálánál sokkal felsőbb társadalmi színvonalon álló egyéneket majmol, nem tekintve azt hogy kiket

ő utánozni igyekszik, azoktól igen távol, alant áll s azok nem vonják meg szájuktól az erőt adó meleg táplálékot mint ő ha egy divatczikket kell megszereznie.

Ezért tehát törjük meg Junó istenasszony varázshatalmát, ne legyünk, hiúk, ne dobjuk keservesen és véresverejtékkel megszerzett utolsó filléreinket is mások martalékául, mert azok maguk is kacagnak balgaságunkon s úgy élőködnek nyakunkon mint filoxerák szőlőtökéken!

Hanem ehelyett igenis legyünk egyszerűek s tiszták mindenben mértékletesek, mert, »a tisztaság és mértékletesség az élet két, mellözhetetlen fősúlypontja!»

Tudom jól, hogy e nyílt kifejezésű soraim társaldalmunk azon rétegében, metyet itt érintek, nem csak hogy viszhangra nem, hanem még egyeseknél fitymáló gúnykaczajra is fog találni... Ezzel azonban vajmi keveset törődöm, hadd nevesenek, nem vehető tőlük rossz néven mert »nem tudják mit cselekednek!» Annál keservesebb lesz majd reájok nézve egykoron, ha most gúnyosan mosolygó ajkakra keserű bú fog vonulni, mikor majd a még most erőteljes karok a kor előrehaladottsága és a sok nélkülözés miatt kimerülten s tehetetlenül fog lehanyatlani!... Ekkor majd csillogni vágyástól eltonpult ész is ki fog ábrándulni balga álmaiból, de már késő lesz mert a nyomor a kor tehetetlenségével egyszerre és

Ekkor kaptam tőle az első csókot, mint egy megtörhetetlen pecsétjét fogadásunknak. — Istenem mennyit változhatott azóta, milyen szép lehet most, talán még szebb, mint valaha! Mennyire meg fog lepődni, s milyen örömmel fut karjaimba, midőn meglát! — A vonat gyorsan robogott előre, de én szárnyakat szerettem volna neki adni, hogy minél előbb érhesünk a kedves otthonba.

A vonat vigan robogott be az állomásra. Még csak néhány percz, s szerettem körében leszek! Az állomásnál az öreg András kocsis várt, ki kis koromban »ifjú úrnak, később» fiatal urnak, most pedig »kend»-nek titulált, ez utolsót tartván ő a világ összes titulusai között legnagyobbnak. Útközben sokat beszélt, legtöbbit a lovakról.

— Nézze csak kend ezt a nyergest: olyan ez mint a sárkány, de a rudassó kutya ám! Soha se'használok én ezeknek ostort, csak úgy van itt a kocsin parádébúl.

Haza értünk. Szüleim már a kapunál vártak. Az öregem maga sietett kinyitni a kaput. A viszontlátás első édes perczei után bevezettek, miközben anyám ostromló kérdéseire alig győztem feleletet adni. Nem győztek eléggé csodálkozni, hogy megembe-redtem, milyen jól néztem ki.

Amint beértünk, anyám a szakácsnének adta ki a rendeletet, hogy délre pap-

rikás csirkét főzzön, meg túrós lepényt süssön, mert ezek a fiatal úr kedvencz ételei — Apám nem jött be, egyenesen az istállóba ment.

— Ne haragudj érte fiam — mentegeté anyám — tudod, nagyon szereti a lovait, s első dolga megnézni, vajjon jól elvannak-e látva?

Dehogy haragudtam, dehogy haragudtam!

Néhány percz múlva jött be az öreg, kezében egy jól bedugaszolt flaskóval.

— No gyerek, találd ki mi van ebben! Tudom, hogy még ilyet nem ittál mióta élsz. 10 éves szilvórium! Neked tartogattam én ezt. No kóstold meg; van még a pinczében vagy 3 üveggel. Úgy ni! No mit szólsz hozzá?

Nesze itt a pipa, gyujts rá. Valódi jó szűz magyar dohány, tudom ilyet se szittál még.

Igyekeztem kedvében járni a jó öregnek, s erősen feldicsértem úgy a szilvóriumot, mint a dohányt. Megelégedetten dörzsölte kezét. Valóságos öröm volt nézni.

Aztán én kezdtem kérdezősködni anyámtól, hogy hát itthon mik történtek, a mig oda voltam?

— Hej fiam, sok minden történt biz' azóta. Tudod az a szegény Pénteki tanító,

kitörte a lábát, most mankón jár. — jegyzőt megsikkasztáson érték, elsikkasztotta a község pénzét, s most Szolnokon ül, a tömlöczben. Te, én ezt az embert egy cseppet sem sajnálom. Ugy-e öreg mondtam én neked mindjárt, mikor megláttam, hogy még a szeméből sem néz jól ki. —? A bíró kis fia, a Janika, hiszen ismerted, beleesett a Tiszába, s Fűrednél fogták ki — holtan. Képzelted szegény anyját; az most se holt, se eleven; olyan szomorú mindig alig lehet szavát venni. — No nézd, a legjobbhat meg majd elfelejtem. Nagy Erzsike férjhez ment Kelemt Gyurihoz.

Azt hittem az ég szakadt reám.

— Férjhez ment?! Kiáltám felugorva székeimről — ő férjhez ment?!

— No igen. Hát mi különös van azon? — hisz minden leánynak az a sorsa.

— Igen anyám de ő!...

Egyszerre eszembe jutott gyermekkorom, a sok édes óra, miket együtt töltöttünk, fogadása, — s az a csók mely még most is éget, mint a parázstűz! S erről ő megfedekezett volna?... Nem! az lehetetlen, valami nagyon kényszerítette a végzetes lépésre. — Beszélmem kell veled okvetlen. Beszélmem kell még ma, most mindjárt. Izgatottan nyúltam kalapom után, s sietve haladtam végig a néptelen utcákon. Epen szembejött velem. Bámultam. Valóban szebb volt, mint valaha.

együtt sen köszöntnek be a küszöbön
s a kínos valóra, — mely a pusztulás —
ébrednek fél őt!

Befejezésül tehát csak azt jegyez-
zük meg, hogy tartsak mindig szem
előtt azon régi és helyes közmondást!

»Csak addig nyujtózko-
junk a meddig takarónkért mert
azon túl úgy is kilátszik a
óllábf!»

Sz.—Z.—F.

HIREK.

— Képviselő választás. A községi
képviselő választása szolgabíró december
hó 28-ára tűzte ki s a legtöbb adót fize-
zők névjegyzéke közszemlére kitétetett.

— Szarvas város képviselő testülete
f. évi december hó 23-án közgyűlést fog-
tartani a következő tárgy sorzattal. 1. A
központi választmány megválasztása. 2. A
kórház ápolói kamatláb leszállítása. 3.
Főszolgabíró úr átirata a esabai utat Balezó
halomig kikövezése a megyei utadóialap ter-
hére. 4. Az 1891. évi árvtári számadás
megyei jóváhagyás. 5. Pénztár vizsgálat No-
vember hórol. 6. Orvos rendőri jelentések
október és november havakról. 8. Előjárói
jelentések.

— A helybeli kir. Járásbírósnál üre-
sedésben volt albirói állásra, a m. kir.
Igazságügyi minister előterjesztése folytán,
ő felsége által, *Tapolcsányi Imre* gyulai kir.
törvényszéki jegyző neveztetett ki. (Tévedés-
ből mult számunkból kimaradt.)

— Pályázat. A boszniai és hercegov-
inai bíróságoknál legközelebb több
800 frt évi segélydíjjal javadalmazott figye-
lői állást töltetik be. Képesítés: államvizsga
szigorlat.

— Ön itthon? — Kérdé hidegen.

— Haza jöttem, kíváncsi voltam látni.
Tiltó mozdulatot tett.

— Gondolja meg, már asszony vagyok.

— Másnak neje...

— Maga még most is gyermek Külön-
ben bocsásson meg, nem tehettem másképp
Isten önnel. Sietek.

Sokáig néztem megsemmisülten, a szép
démont, s midőn már teljesen eltűnt sze-
meim elől, elmerengve indultam hazafelé
Szüleim már izgatottan vártak.

— Hol voltál?! Kérdé anyám remegve.

— Nálá.

— Mi jogon?

— Oh sok, sok jogom volt hozzá!

Vissza akartam kénni szívemet, de úgy
érezem, hogy most még a lelkemet is nálá
hagytam!

A két öreg sejtelmesen nézett össze

— Az a leány, az a leány!... Lám
ki hitte volna...?

— Ne búsuljanak semmit édes anyám
Megpróbálom elfeledni. Holnap vissza-
megyek K.-ra, irodát nyitok, s élek a ma-
gam emberiségéből egyedül, nőtelen. Én meg-
tartom szavam, nem nőülök meg soha; ő
nem tartotta meg, pedig ő is hogy megfo-
gadta!

E. M.

— Közrendészet. A jelenleg fennálló
italmérési üzletekből a községi előjáróság
felettes hatóságánál hármat jelentett be
beszüntetendőknek.

— Megvadult lovak. F. hó 19-én
özv. Deák Ignáczné szánkóba befogott
két lova megbokrosodott s a szánkós leesett
a hóba a lovak pedig a szánkóval több
utezát összevágatva csak nagyneh ezen
voltak elfoghatók.

— Megyei hírek. Tallián Béla főispán
ki a rendkívüli közgyűlés után Szentese
utazott, f. hó 18-án érkezett vissza Gyulára.
A vármegye törvényhatósága még a f. évben,
valószínűleg Deczember 30-án egy közgyű-
lést tart, melyben az egyes bizottságokból
most kilépő tagok helyei fognak betölteni.
Óhajtható volna, hogy Szarvas város úgy
lenne képviselve, hogy a bizottságokban az
öt megillető helyet betöltené. A főispán
által jótékonykezéltre adott 500 frt a megyei
közművelődési alapra fordított. Szarvasi
albiró *Tapolcsányi Imre* gyulai tszéki
jegyző lett.

— A lemondott községi képviselő vá-
lasztási elnök *Salacz Ferencz* helyébe az
alispán *Somogyi Elek* ügyvédet nevezte ki.

— Pályázat. Doboz község II-odjegyzői
állására pályázat lesz jövő vasárnap kihir-
detve lemondás folytán.

— Roncsoló toroklob. Ujabb meg-
betegedések: *Kasnyik Szabóval* (1339.) *Gaal*
Péter (1859.) *Takos Sándor* (740.) *Molnár*
István (1774.) *Schiff Adolf* (1318.) *Forsner*
Jolán (501.)

— Vacáció. A helybeli társulati pol-
gári leányiskolában a karácsonyi szünidő
f. hó 22-étől jövő év január 3-ikáig tart

— Karácsonyfa. *Kicska Berta* k. a.
óvodájában karácsony estélyén a növendék
számára karácsonyfa fog felállítani.

— Halálozás. *Idősb. Polónyi Dániel*
szabó iparos f. hó --én, a *szarvasi köz-*
kórházban elhalt.

— Elbocsájtó levél. *Grenyó János*
Nagyszénás községébe, az előjáróságtól el-
bocsájtó levelet nyert.

— Vásár. A tamásnapori országos vásár
tegnap és ma tartatik. A vásár miután je-
lenleg hétköznapokon tartatik, nem oly
sikerült mint az eddigiek voltak.

Az újévre. Olvasóink becses tudomá-
sára hozzuk, hogy lapunk újévi száma egy
teljes iven jelenik meg.

— Könyöradománygyűjtés. A vácsi
süketnémák javára az előjáróság könyör-
adományt gyűjt.

— Ló kivitel Magyarországból. Sok
lovat visznek tőlünk főleg Német-, Fran-
czia-, Olaszországba és Svajczba. A román
kormány pedig ismétellen kijelentette, hogy
a román lovak vérének felfirásztásához ki-
zárólag magyarországi lovak használtassan-
nak. 1887-ben 8684, 1890-ben már 13,328,
s 1891-ben 17,663 darabot vittek ki tőlünk.
A folyó évben, tehát 9 hó alatt, Magyar-
országból és részben Ausztriából is, 22,612
lovat vittek ki különféle országokba, még
pedig Németországba 8,210, Angliába 60,
Franciaországba 809, Olaszországba 9,819,
Svajzba 361, Romániába 2,841. Törökor-
szágba 1,689 és Szerbiába 468 darabot.

HUMOR.

Praktikus ulvariasság. Anya: Gyerme-
kek már ismét rosszkodtatok, kit verjek
meg már mostan, téged-e Jenőke, vagy pe-
dig Marcsát?

Jenőke: mindenesetre Marcsát, mert
hölgyeké az elsőség.

— Nem tudom, mi tetszhetik neked
ezen a csúnya emberen?

— Az, hogy feleségül vesz.

Méti piac.

Szarvas, 1892. deczember 20-án

Feljegyzéseink a következők:

Buza legjobb 7.20 középszerű 7. frt
Árpa, legjobb 4.40 Zab, legjobb 5. Kuko-
ricia 4.40. Széna 3.20. Szalma 1.--. Kőszén
1.20. Marhahús —.56 és —.48. Juhhús —.32
Sertéshús —.46. Szalonna —.50. Disznózsír
— .54. Napszám árak. Egykét lovas napszám
2 frt 40. Férfi ellátással 30. Ellátás nélkül
40 kr. Nő ellátással 20 kr. Ellátás nélkül
30 kr. Gyermekek ellátással 15 kr. Ellátás nél-
kül 20.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. F. L. Köszönet. Ilyeneket mindig szíve-
sen vesszük

K. L. Kondoros. S. S. Eger. B. J. Helyben.
S. Gy. Gyula L. J. Helyben. Kérünk hosszabb cik-
keket az újévi számhoz.

Kajabasz. Az «Edith»-et reméljük más is
fogja követni?

Fragais. Csak rajta! Szívesen látjuk lapunk
munkatársai között. Az a fáradt vándor is megtért
már csendes otthonába a hol a jámborabb érzel-
mek töltik be a hajlékot, mint ott hol megismer-
kedénk.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr.

7401. v. 7413. v.

Szarvas indul: 9:34 d. e. 1:46 d. u.

Mező-Túr érk: 10:20 > 2:32 >

Mezőtúr-Szarvas.

7412. v. 7402. v.

Mező-Túr indul: 12:36 d. u. 5:10 d. u.

Szarvas érk: 1:22 > 5:56 >

Arad-Budapest.

601. gy. 603. sz. 605. sz.

Arad ind: 8:20 d. e. 11:18 d. e. 9:05 est

Csaba érk: 9:20 > 12:50 > 10:50 >

> ind: 9:25 > 1:15 d. u. 11:05 éjjel

Mező-Túr érk: 10:29 > 2:42 d. u. 12:49 >

> ind: 10:30 > 2:50 > 12:53 >

Szolnok érk: 11:15 > 4:04 > 2:06 >

> ind: 11:46 > 4:15 > 2:21 >

Budapest érk: 1:50 d. u. 7:25 este 5:50 regge

Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz.

Budapest ind: 1:55 d. u. 8:10 d. e. 9:30 ese

Szolnok érk: 3:53 > 11:04 > 12:35 éjjel

> ind: 4:02 > 11:14 > 1:05 >

Mező-Túr érk: 4:47 > 12:17 d. u. 2:06 >

> ind: 4:48 > 12:24 > 2:09 >

Csaba érk: 5:52 > 1:48 > 3:33 >

> ind: 5:57 > 2:13 > 3:53 >

Arad érk: 6:57 este 3:45 > 4:52 reggel

Felelős szerkesztő: **Mihálf József**

Laptulajdonosok

Sápszky János és Mihálf József.

PETROLEUM FŐRAKTÁR

Csakis a valódi KORONA petroleum a legjobb és szagtalan.

Vai szerencsém a n. é. közönség s íves tudomására juttatni, hogy az őszi idény beál-
tával szerrei csés voltam egy oly petroleum beszerzéséhez jut i a mely áru, az eddig drágán
beszer ett

CSÁSZÁR PETRÓLEUMOT

ugy minőségben mint árban pótolja a

„KORONA PETRÓLEUM.”

Bátorkodom tehát a n. é. vevőközönség szives figyelmét az alant jelzett előnyös petró-
leum árakra felhívni s b. megredelésükért esedezni

tisztelettel:

RÉTHY SÁNDOR

Korona petroleum 1 liter 18 krajcár
Szalón „ 1 „ 10 krajcár
Belföldi „ 1 „ 15 krajcár

Kapható Réthy Sándor fűszer és cse-
mege kereskedésében.

Karácsonyi ajándéknak alkalmas

Disz-képeskönyvek

bolti áron alul és dús választékban csak is

SÁPSZY ZS. könyvnyomdájában

(szarvasi takarékpénztár épületében) kapható 10 krtól 5 frtig ugyszintén

UJÉVI ÜDVÖZLETTEK

2 krtól 4 f. ig gv. nyö. ü valódi sa. y. m. rózsá. kal.